

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi G. L.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 sierpnia 2012 r.,

wydanym w sprawie z wniosku Dyrektora Wojewódzkiego Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w G.

przy uczestnictwie G. L. i Prokuratora Okręgowego w P.

o przyjęcie do szpitala psychiatrycznego bez wymaganej zgody,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 19 listopada 2014 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania G. L.

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 18 lipca 2014 r.,

1) oddala zażalenie,

2) przyznaje adwokatowi M. S. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w P. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększoną o należny podatek VAT tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu G. L. w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę G. L. o wznowienie postępowania, albowiem nie została ona oparta na ustawowej podstawie wznowienia (art. 410 § 1 k.p.c.).

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że G. L. domagała się wznowienia postępowania zakończonym prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 sierpnia 2012 r., wskazując że podstawą wznowienia jest postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 października 2013 r. I Ns .../12 oraz pismo Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 stycznia 2014 r. mające zasadnicze, merytoryczne znaczenie, podważające treści argumentacji w postanowieniu Sądu Okręgowego w P. w sprawie o sygnaturze II Ca .../10.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wskazał, że badanie dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania nie ogranicza się do oceny, czy wskazane przez żądającego wznowienia postępowania okoliczności dają się podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, lecz obejmuje także ustalenie, czy podstawa wznowienia rzeczywiście zachodzi. W ocenie Sądu, wskazane w skardze dowody nie stanowią podstawy do wznowienia postępowania ponieważ powstały po uprawomocnieniu się orzeczenia Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 sierpnia 2012 r., a poza tym nie mogły one wpłynąć na wzruszenie prawomocnego orzeczenia.

W zażaleniu pełnomocnik skarżącej zarzucił, że Sąd z naruszeniem art. 410 § 1 k.p.c. ocenił pojęcia nowych faktów i dowodów a ponadto niewłaściwie uznał, że dowody powołane przez uczestniczkę nie mają żadnego wpływu na wynik postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. wznowienia postępowania można żądać w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Według ugruntowanego w orzecznictwie stanowiska, podstawą wznowienia określoną w art. 403 § 2 k.p.c. nie może być środek dowodowy, który powstał

dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r. 7 III PZP 63/68, OSNC 1969 nr 12, poz. 208 i postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2005 r. II CZ 78/05 niepubl.; z dnia 14 lutego 2007 r. II CZ 120/06 niepubl. z dnia 30 maja 2007 r. I CZ 40/07, niepubl.). Przepis art. 403 § 2 k.p.c. posługuje się terminem „wykrycie” okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, co oznacza, że okoliczności faktyczne lub środki dowodowe musiały istnieć w poprzednim postępowaniu. Zakresem hipotezy normy z powołanego przepisu nie są objęte sytuacje, w których po prawomocnym zakończeniu postępowania, pojawiają się nowe fakty lub środki dowodowe, do tej chwili nie występujące, a na taką właśnie sytuację, jako przyczynę uzasadniająca wznowienie, powołała się skarżąca.

Niewątpliwie zarówno orzeczenie jak i pismo wskazane w skardze powstały po uprawomocnieniu się postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 sierpnia 2012 r. II Ca .../10.

Z tego tylko względu zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, a tej zasadniczej oceny nie może zmienić podjęta przez Sąd Okręgowy na tym etapie postępowania nieuzasadniona próba oceny rzeczywistego wpływu przedstawionych okoliczności i dowodów na wynik sprawy.

Dlatego Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.) oddalił zażalenie uczestniczki postępowania.

O kosztach należnych pełnomocnikowi z urzędu Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c. oraz §11 pkt 3, § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461).